

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

58. évfolyam, 213. szám

Ára: 70 fillér

Szerda, 1968. szeptember 11.

TÖBB HÚSIPARI TERMÉK

Fokozza termelését a 100 éves szalámigyár

A Csongrád megyei Húsipari Vállalat és a szegedi szalámigyár méltón ünnepli a szegedi szalámikészítés százéves jubileumát. Már az év elején valamennyi szocialista brigád nagyértékű munkavállalást tett azért, hogy a vállalat jó gazdasági eredményt érjen el, a szalámigyár pedig elnyerje a szocialista gyár címet, valamint a SZOT és a Minisztertanács vándorzászlóját. Az első félésztendő után úgy tűnik, valóra válik a húsipari dolgozók célja, hiszen hat hónap alatt csaknem teljesítették az egész évre vállalt ígéreteiket.

Az üzemgazdasági osztályon számontartott adatok szerint 1968 első felében mintegy 80 millió forinttal több húsipari terméket adott a vállalat a kereskedelmnek. Nagymértékben növekedett a Szegedi Vágóhíd termelése; jellemző, hogy az itt levágott sertések csaknem 18 kilométer hosszú vonatszerelvényt töltenének meg! Jól dolgozott a hentesüzem is, a tervezettnél mintegy három vagonnal több hűskészítmény került ki az üzletekbe. Kiemelkedő eredmény született a szalámigyárban: a fontos télszalámi termelést 10 vagonnal tetézte meg a lelkes kollektíva.

A szép eredmények elérésében elsősorban a lendületes munkaverseny segítette a vállalatot. Eredetileg mintegy 2 millió 400 ezer forint értékű felajánlás született, ezzel szemben 6 hónap alatt 3 millió 130 ezer forint értékű többletmunkát végeztek a dolgozók. A gazdaságosabb, hasznosabb munkavégzést tanúsítja, hogy míg

1967. első felében 97 és fél mázsa késztermék jutott egy dolgozóra, addig az idén ugyanebben az időszakban 114 mázsa termék készült el, átlagosan egy ember munkája nyomán. A szalámigyáriak dicséretére legyen mondva, hogy mindemellett nem változott a híres termékük minősége sem, sőt, hat hónap alatt mindössze 5 mázsa szalámi nem érte el az exportminőséget a tavalyi 34-gyel szemben.

A munkásokkal együtt természetesen a gyár vezetői is készülnek a jubileum megünneplésére. A szalámigyár szerződést kötött az MTA mellett működő Magyar Történelmi Társulattal, a gyár történeti emlékeinek felkutatására, összegyűjtésére. A tervek szerint a jubileumi ünnepségekre 200 oldalas összefoglalóban adják közre a Pick szalámigyár születését, fejlődését és mai utóda életét. Azonban nemcsak az ország közvéleménye értesül a jubileumról: a TERIMPEX segítségével a gyár — első sorban megrendelői részére — több nyelvű prospektust jelentet meg, amelyet az NSZK-ban, NDK-ban, Ausztriában, Csehszlovákiában, Görögországban, Angliában, Svájcban és Franciaországban terjesztenek majd.

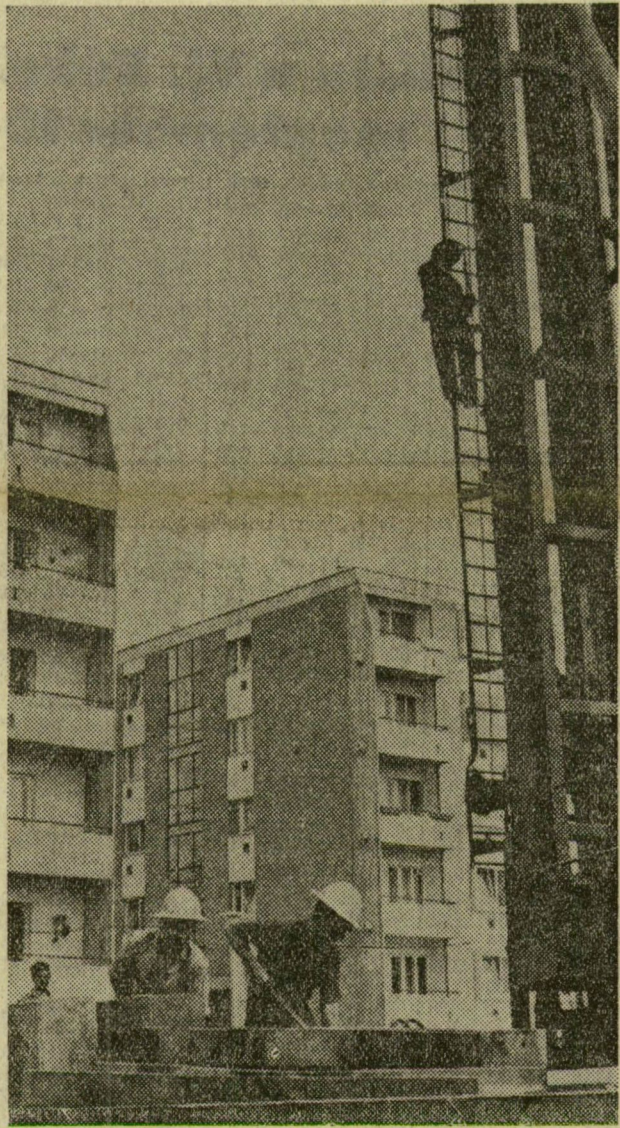
Nemrég jubileumi szervező bizottság alakult a szalámigyárban, amely elhatározta, hogy jövőre Szegeden kiállításon mutatják be a gyár fejlődését és termékeit, az évforduló alkalmából élelmiszeripari tudományos tanácskozásokat rendeznek. Jövőre érdekesen, újmódon propagálják a szegedi szalámit. A gyár szerződést kö-

tött a Csemege Vállalattal: jövőre Budapestre az V. kerületben egy reprezentatív csemege üzletben árusítják a külön erre az alkalomra készült szalámigyári termékeket, amelyeket újszerű csomagolásban, s újszerű márkajelzéssel hoznak forgalomba. Természetesen jubileumi árusítást tartanak majd Szegeden is a két csemege üzletben.

M. I.

KGST-ülés

Szeptember 5—10 között Budapestén ülésezett a KGST szénbányászati állandó bizottságának a mélyművelés széntermelés állandó bizottságának a mélyművelés széntermelés fejlesztési kérdéseivel foglalkozó tudományos műszaki tanácsa. Az ülés munkájában részt vettek a bolgár, a csehszlovák, a magyar, az NDK-beli, a lengyel, a román és a szovjet képviselők. A tanács megvizsgálta a fejtési fő- és segéd munkák gépesítéséhez szükséges új gépek és berendezések létrehozásának és bevezetésének kérdéseit.

Somogyi Károlyné felvétele

A tervek szerint Szegeden, a Bécsi körút 37—39. szám alatt tízemeletes lakóház épül az orvosegyetem KISZ-

eseinek szervezésében. Az épületet cölöpökre alapozták majd. A próbacölöplést már megkezdtek.

Növekszik a DNFF ereje

Választási kampánya során Humphrey amerikai alelnököt nagyszabású háborúellenes tüntetésekkel fogadták. A közhangulat készíti Humphreyt arra, hogy egyre megszabottabb legyen a békeigéretei útján. Most például kijelentette, a VDK és az USA közötti párizsi tárgyalások kiemelésétől függetlenül még az idén, de legkésőbb a jövő évben sor kerülhet egyes amerikai csapatok kivonására Dél-Vietnamból.

Hogy ez mennyire voks-gyűjtőgető korteszdemagógia csupán, azt bizonyítja, hogy Rusk amerikai külügyminiszter az amerikai szenátus külügyi bizottságában haladéktalanul leintette az alelnököt és azt hangoztatta, hogy „nem lehet menetrendet ké-

szíteni az amerikai csapatok kivonására”.

Humphreynek hiszen tehát az USA állampolgára, vagy Rusknak? A tények pillanatnyilag Humphrey ellen szólnak. Az amerikai haditengerészet ugyanis egyre több hajót összpontosít a Tonkini-öbölben, a légierő változatlanul sűrű bevetésben tartja a VDK területét. Múltán ad hangot tehát felháborodásának a New York Times, az USA legkomolyabb napilapja. Miután nyilván megírja, hogy Humphrey választási kampányában csupán az amerikaiak békevágyát akarja megfogalmozni, így folytatja: „Egyesek furcsa üzletnek tartják, hogy bárki is politikai tőkét kovácsoljon

Szovjet—csehszlovák tárgyalások

Gazdasági megállapodást kötöttek

Kedden Moszkvába érkezett Oldrich Cernik, a Csehszlovák Szocialista Köztársaság miniszterelnöke, hogy tárgyalásokat folytasson a szovjet kormány képviselőivel. A vnuikovói repülőtéren Cerniket Alekszej Koszigin miniszterelnök és más hivatalos személyiségek fogadták. A repülőtéren díszszázad sorakozott fel Cernik tiszteletére és a zenekar eljátszotta a két ország állami himnuszát.

Cernik miniszterelnökkel együtt Moszkvába érkezett Frantisek Hamouz miniszterelnök-helyettese és Václav Vales külkereskedelmi miniszter és Vladimír Koucky csehszlovákiai nagykövet vett részt.

A Szovjetunió és Csehszlovákia kormányai megállapodást kötött arról, hogy a Szovjetunió több éven át földgázt szállít Csehszlovákiának és együttműködik Csehszlovákiával egy gazvezeték építésében a Szovjetunió területén. A megállapodásról készült okmányokat a Kremlben Alekszej Koszigin, a Szovjetunió miniszterelnöke és Oldrich Cernik, a csehszlovák kormány elnöke írta alá.

A szovjet kormány kedden ebédet adott Cernik csehszlovák kormányelnök tiszteletére.

Mint a TASZSZ jelentette, Cernik kedden délután repülőgépen hazautazott min, a külkereskedelmi mi-

niszter első helyettese és Nyikolaj Inozemcev, az állami tervbizottság tagja, csehszlovák részről Oldrich Cernik miniszterelnök, Frantisek Hamouz miniszterelnök-helyettes, Václav Vales külkereskedelmi miniszter és Vladimír Koucky csehszlovákiai nagykövet vett részt.

A Szovjetunió és Csehszlovákia kormányai megállapodást kötött arról, hogy a Szovjetunió több éven át földgázt szállít Csehszlovákiának és együttműködik Csehszlovákiával egy gazvezeték építésében a Szovjetunió területén. A megállapodásról készült okmányokat a Kremlben Alekszej Koszigin, a Szovjetunió miniszterelnöke és Oldrich Cernik, a csehszlovák kormány elnöke írta alá.

A szovjet kormány kedden ebédet adott Cernik csehszlovák kormányelnök tiszteletére.

Mint a TASZSZ jelentette, Cernik kedden délután repülőgépen hazautazott min, a külkereskedelmi mi-

Rekord szőlőtermés

FELKÉSZÜLT A PINCEGAZDASÁG

Tegnap Szegeden, a Magyar Állami Pincegazdaság Csongrád—Szolnok vidéki üzemének kultúrtermében a Szeged Járási Városi Tsz-ek és Tszcs-k Területi Szövetsége és a Pincegazdaság rendezésében tanácskoztak a szegedi járás szőlőtermesztő gazdaságainak vezetői, szakemberei és a felvásárlásban résztvevők. Árendás György, a szövetség elnöke nyitotta meg az értékesítéssel, a felvásárlással kapcsolatos tanácskozást, majd Túri József gazdasági igazgató, a Magyar Állami Pincegazdaság Központja képviselőjében ismertette

hazánk szerepét a világ szőlőtermesztésében.

Egyre inkább termőre fordulnak az új, nagyüzemi telepítések. Ezek egyben azt is jelentik, hogy jelentősen nő a termésátlag, évről évre több szőlőre, több borra számíthatunk.

Nálunk évente 3—3,3 millió hektoliter bor fogy el, az egy főre eső fogyasztás

32—33 liter. Az idén, ha az időjárás lényegesen nem változik, megteremhet több mint 5 millió hektó is.

A világpiacra is fokozunk kell a magyar borok jó hírét, hogy versenyben maradjunk.

Az utóbbi időben megnövekedett exportunk, különösen a baráti államokba, elsősorban a Szovjetunióba, Csehszlovákiába, az NDK-ba és Lengyelországba irányítanak évente nagyobb szállítmányokat.

Sajnos — a termelőket nagyon foglalkoztatja már, milyenek lesznek az idei felvásárlási árak — mind e ideig nem kaptak felvilágosítást, ezen az értekezleten sem.

Az új árrendelet még nem jelent meg,

rövidesen a Minisztertanács elé kerül, valószínű, hogy nem lesz lényegesebb árváltozás.

Király Ferenc, a Csongrád—Szolnok vidéki üzem igazgatója vitaindításában ismertette a termésbecslések eredményeit. Az idén gazdagon fizet a homoki táj, rekordterméssel ajándékozza meg a szorgos földművelőket. Négy évvel korábban, 1964-ben igen szép termést szüretelhettek a szegedi körzetben, ekkor 216 ezer mázsa szőlőt vásároltak fel. Ezekben a hetekben 280—300 ezer mázsára számíthatnak. Rekordra. A termésbecslések tanulsága szerint igen jó a cukorfok, a 24—25 fokot is eléri.

A szegedi járásban 150 ezer mázsa szőlő átvételét tervezik.

Sem a feldolgozással, sem az átvétellel nem lesz probléma, hiszen a pincegazdaság jó előre felkészült erre a nagy munkára, s 430 ezer mázsa feldolgozására képes. Megfelelő tárolóterrel állnak rendelkezésre.

A nagyüzemi felárat mind szőlőre, mind borra, mind mustra megkapják a gazdaságok, csupán az a kérdés, ne húzzák el nagyon a szüretet, mert, főleg a kádarkánál, már nagy a romlási veszteség.

Réven és vámon

Hibás gépére panaszkodott a munkásnő. Hiába, nem lehet vele rendesen dolgozni. Már régen generálózni kellett volna. De mindig csak ígérgetik, hogy majd a következő hónapban. Így aztán „meg lehet nézni” a teljesítményt is, meg a selejtet is; egyik folyvást kisebbedik, a másik meg egyre nő.

A művezető válaszában nem ígért semmiféle „ekkor — meg ekkor!”, egyszerűen megmagyarázta, hogy az említett gépet nem lehet kivonni a termelésből. A generáljavítás napjaira sem. Szó se eshet ilyenről: „ha az a gép összeesik, akkor is dolgoznia kell”.

Igy mondta. Hogy miért? A gép exportra dolgozik, s az export nagy úr. Nem ismer tréfát a szállítási határidőkben, a rendelésnek napra eleget kell tenni. Egy vállalat sem engedheti meg magának azt a luxust, hogy piacot veszítsen, hisz a termelési fronton ez csatavesztést is jelent. A gépet tehát dolgoztatni kell, gombolyodjon róla a külföldre szánt, devizát érő anyag, ne érje veszteség a vállalatot.

Ne érje veszteség — eddig és ebben egyet lehet érteni a művezető, s az üzemvezetés álláspontjával. De az indoklás, a további halasztás hallatán a munkásnő nem állhatta meg közbeszólás nélkül: „és mennyi tönkre megy közben”. Tudniillik az anyagból. S ez a közbeszólás nagyon is figyelmeztető. A gép ugyan dolgozik, de nagy hibaszalékkal. Az export ugyan meglesz, de a kötelezettség teljesítése közben sok veszendőbe megy; ami pedig szintén exportra kerülhetne, ha tökéletes volna a gép. Nem éri, úgy mond, veszteség a vállalatot és mégis kára származik belőle; az a kára, ami közben tönkremegy.

Gordiuszi csomó? Gazdasági életünkben, a munkás hétköznapi során sokszor találkoznak vezető-dolgozók efféle, gordiuszinak látszó csomókkal. Azért csak „látszó”, mert igazában ezek megoldására is van eszköz. Persze nem a Nagy Sándor-féle kard. Sokkal inkább az odüsszeuszi gondolat. Az ötlet, a kezdeményezés, az újítás.

Es itt ne feledkezzünk meg az ösztönzésről sem. Alig hihető, hogy a fenti esetben, ha a generálózásra hivatott szakembereknek célfeladatként, az annak megfelelő prímium jelölésével adták volna fel a nehéz leckét, akár éjszakák, akár vasárnapok feláldozásával is meg ne találták volna valahogy a kivezető utat. Mert ilyen út nemcsak lehet, hanem lennie is kell; nemcsak a nagy veszteség elkerülése fontos, hanem az is, hogy a kisebb károk ne „faragjanak” le összegeket a vállalat, a kollektíva hasznából.

Nyerni a vámon, de a réven sem veszíteni — ez sem egy utolsó célfeladat.

Simai Mihály